

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Prima. Varia explicat desideria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

LIBER TERTIVS,

S I V E

TERTIVS DIES,

quo Puer repertus in templo.

ELEGIA PRIMA.

Varia explicat desideria.

1. Longiorem absentis Pueri moram vix sustinet.
2. Vt varius anni est cursus, sic optat par se Pueri ad se recursus.
3. Vt Sunamitis ab Elizeo Puerum recepit extinctum;
4. Ita se solatur Pueri recipiendi incundâ memoriâ.

Tertius auratis Pyroëtra retorfit habenis
 Phœbus, ab Eoo lux rediuiua mari;
 Et mihi tristis adhuc atris nox incubat alis;
 Nox, cui non radius, stella nec vlla micat.
 Quas non lustris vias? queis non iter explico campis?
 Nec datur ah meram tangere posse meam!
 Vt quid adhuc duris illuitor fracta salebris,
 Quæque Puer pressit, rursus & arua premo?
 Puluereo sonipes celer vt rapit impete campum;
 Turbida sic varijs cura recursat agris.
 Si spicis alis murum nox implicat orbem;
 Me coquit hesternâ cura diurna face.

H v

Sic tce

Sin terram violis sol comit amarus & auro,
 Orta dies luctus Hesperus ater erit.
 Si ver, æstus, hiems, autumnus oberrat in orbem,
 Versicolorque novas temperat hora vices;
 Cur & non itidem par ordo recurrit amoris?
 Et variant luctus gaudia mista meos?
 Hoc gremio quam dulce meus modo pondus alumnus!
 Quam bene securâ crevit & ille domo!
 Hospitiô Puer hoc felix! felicior isto
 Hospite Virgo Parens gaudia quanta bibit!
 Vt vox vna beat, sic altera fallit amantem;
 Delicium sed iam non magé, Gnate, meum es.
 Te per ego, pietas tibi siqua superstes, & ardor
 Pristinus, ac matris gratia siqua manet:
 At manet, æternumque manebit, & vret uti sol,
 Qui semel hîc hæsit, semper inhæret amor.
 Non alius quam Matris amor res nescia vincit,
 Qui magé sit fidus, quam foret ipsa fides.
 Tu tener expertus quam molle cubile Parentis
 Sit sinus; in molli Parue recumbe sinu.
 Sed fugis, & (mirum!) fuga pugnat inermis amanti,
 Quot mari profugo de pede tela iacis!
 Dulce caput Puerum, nullus quo pulchrior ardor,
 Sustineam sicco lumine dura rapi?
 Sollicitum cervos animal, sine viribus agmen,
 Vt pernix agili veles adurget equo;
 Et latus aratis transfigit inermis sagittis:
 Præpete sic iaculo cor ferit acer Amor.
 Cui caput æstivo mors icerat ignea telo,
 Vt gemuit Gnatum Mater amara mori;
 Ludentem gremio reperit Sunamitis alumnus: (a)
 Mi fuga quem rapuit, sed queror vsque rapi.
 Non vatis mihi posco preces, qui vate sed omni
 Maior, ut hæc sese sistat op ora, precor.
 Sic vbi se sistet Puer, altera vita parentis
 Influet in venas, mors quibus atra subest.
 Si tamen haud sistat, redeunt in corda sagittæ,
 Et fugit è venis anxia vita meis.

Heu ! an adhuc anras vacuis implebo querelis ,
 Et rapiant cassas flamina surda preces ?
 Rursus inexhausto rurescent lumina fletu,
 Et Iordan lacrymis crescat ut ante meis ?
 Ut quid adhuc sine prole parens, sine germine ramus,
 Flebit in ærumnas Mater itura suas ?
 Sic ubi semineci separ à corpore Gnati
 Corpus abest, saltem corporis umbra redi.
 Est aliquod viduo tandem solamen amori,
 Spes ubi rapta, memor si sit imago spei.

(a) *Sunamitis mulier ab Elizeo, quem hosp-
 itio accipere consueverat, filium suum rediitum
 recepit.*

ELEGIA II.

1. *Gratissimum sibi filium Virgo requirit
absentem.*
2. *Ideo dolet eum emanere.*
3. *Inuitat celerem ad reditum.*
4. *Incundâ è suo partu gaudij memoriâ re-
uocat.*

Q Ve mihi prima sterit nascenti gratia Christo,
 Heu ! fuga iam nato vota suprema rapit.
 Quod placeat nihil est, raprum nisi reddat alumnus :
 Hic ubi raptus abest, dona quis vlla legat ?
 Ecquid amans teneat, quem non tener ardor IESV ?
 Quod Pueri pulchro gratius ore decus ?
 Sol equidem gratus, roseo qui floret in ortu ;
 Grata simul castis æmula luna rosis :
 Et rosa grata, rubris quæ ridet amæna labellis,
 Grata ligustra tudem vincere nata niuem ;
 Gratus ager, viridante seges cui fluctuat vndâ ;
 Grata viret Syrio cedrus adulta iugo :

Fons